

MOHÁCSI HIRLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP.

Hírlízetési ára:

Negyedévre 3000 korona.

Felelősszerkesztő:

INKEL JÓZSEF

Szerkesztőségi telefonsz. 5.

Kiadóhivatali telefonszám 67.

Megjelenik minden vasárnap.

Száma: 300 kor.

Hirdetések árszabás szerint.

Hősök napja.

„. . . Minden év májusának utolsó vasárnapja nemzeti ünnep lesz. Ezt az ünnepnapot, mint a „Hősök emlék-ünnepét“ mindenkor a hősi halottak emlékének kell szentelni, a nemzet sorsa el nem muló hálája jeléül és a jövő nemzedéknek okulására . . .” Mert „. . . a magyar nemzet mélyes- ges szeretettel és hálával emlékezik meg azokról a hős fiairól, akik az 1914—18. évi világháború alatt a hazáért vívott súlyos küzdelmekben a magyarságnak dicsőséget és hírnevet szerezve, életüket feláldozták . . .”

Csáky Károly gróf honvédelmi miniszter terjesztette be a fentieket, mint törvényjavaslatot a magyar nemzetgyűlésnek.

Beterlesztette pedig 1924. január 9-én, vagyis hat évvel a háború befejezése után. Bármennyire fáj mind- annyiunknak, hogy a magyar törvény- hozásnak csak hat évvel a világháború befejezése után van érkezése megem- lékezni azokról, akik a hazának tény- leg hírnevet és dicsőséget szerezve a világ minden táján, valahol egyszerű fakeresztes sírokban, vagy jeltelen tömeggödrökben porladnak, — mégis örömmel üdvözljük ezt a javaslatot.

Ami kifogásunk van, nem is a javaslatnak szól, amely egy széplelkű katona műve, hanem azoknak a be nem adott javaslatoknak, amelyeknek ezt megelőzni kellett volna s amelyekre mintegy megkoronázásul jött volna a hősök emlékűnepe.

A nemzet mélyes- ges háláját ugyanis sehol sem látjuk. A hála va- lóságban nagyon furcsán fest és méltó a megörökítésre.

Mohácson például, egy 16.000 lelket számláló, közepes jómódban levő társadalom még mindig késik a hősök szobrával. Hat év alatt súlyos össze- gek kerültek el ebből a városból se lyemre, bársonyra, prémre és ékszerre, pezsgőre, borra iparbarók, nagybankok zsebebe és külföldre, de nem akadt rongyos pár millió arra a szoborra, amely messze földön elesett mohácsi hősök emlékét hirdetné.

Ez azonban csak egy epizódja a nemzet hálatalanságának, mert általá- nosságban még rosszabbul fest a hála az élő, rokkant hősökkel szemben. Fil- lérekkal segítyezik azokat, akik munka- képességüket áldozták fel a hazának. 2—300 koronás havi segítyeket kap- nak alig munkaképes rokkantak akkor, amikor a megélhetéshez százezrek kellene.

helyiségében telt le. Most kezdett csak örülni tudni az otthonának, mely neki me- nedéket nyújtott s az abszolút békét jelen- tette. De már az ünnep elteltével meg nem állhatta, hogy pár nap be ne menjen a hi- vatalba körülnézni, elkérdezősködni, hisz' már oly régen látta azt az íróasztalt, azokat a butorokat, melyek közt egy emberöltőt élt le. Hiába, — az ember a megszokás rabja. Az öreg büszke volt arra, hogy a város legkorábban kelő embereinek egyike volt, ki nyári reggelenként már az uszodá- dából köszöntötte a felkelő napot s reggeli sétáit a legcsikorkóbb vizkeresztű hidegben sem mulasztotta el s ezért szinte piron- kodva hallgatta, midőn egyik napon öreg gazdaasszonya 8 óra után ágyában látta meg őt s aggodalmasan kiáltott fel:

— Talán beteg a tekintetes ur?

— Dehogy Kati, csak pensióban va- gyok . . .

— Jézus Mária! az rossz lehet, ne tegyék hideg borogatást rá?

Dehogy volt az öreg beteg, sőt fiata- los energiák ébredtek benne, vágyott a szabad természet után, melynek valamikor oly nagy imádója volt s részt vett egy va- dászaton is, melyre egy földbirtokos ismer- róse, Talpady hívta meg őt a leányfalusi határba. Négyen voltak a társaságban: a házigazdán és az öregnek kívül még Ferency

Csak másodsorban okozzuk ezért a hat év kormányait. Ezért a társadal- mat tesszük felelőssé, amely kenyér helyett őszi rózsával fogadta a haza- térteket. Az állam nem tehet egymaga semmit, csak a nemzettel egyetemben.

A háború elején a katona tisztel- gett, a polgár kalapját vette le, ha rokkant katonát látott. Hol vagyunk ettől ma? Éppen vasárnap irtuk meg, hogy egy rokkant katona hogyan ma- radt állás és lakás nélkül a nemzet halaja folytán. Nemrégiben egy mind- két szemére vak tiszt a miniszteri elő- szobában öngyilkosságot kísérelt meg, mert azt a fa at kenyeret, amelyet az állam adott neki, intrikával akarta ki- űtni a kezéből a megbecsülés és hála.

És mennyi lehet még az elfojtott keserv, amely csak a szivekben lap- pang, de ki nem engedi a hős büsz- kesége.

A kormány amikor gondoskodott az elesettek emlékééről, kell, hogy ren- dezze az elők megélhetését is. Ismerve azonban az állam nehéz pénzügyi hely- zetét, ezt csak a társadalommal kar- öltve lehet.

A hősök első emlékűnepe már nem szabad egyetlen egy elégedetlen

és Dalnoki ültek a kényelmes szánkóban' hogy a figyelmes házigazda jóvoltából öreg utakat megillető komócióval ejtsék meg a nemes sportot. A kiindulási pont a vendég- szerető házigazda bácscserejési pusztájáról volt, hol indulás előtt megszemlélték a gyö- nyörű, mintaszerűleg kezelt gazdaságot, a vízvezetékre berendezett istállókat, tele fajmarha és loállománnyal, a ritkaság ser- tésenyészetet, a granárium sok millió érte- kekben feihalmazott gabonakészleteit, stb. aztán izletes vadászreggeli után megindult a Stüssi társaság neki a hólepte mezők-, hegy-völgyeknek.

A csataaijai berek fölött huzódó hegy- oldal szántásán, melyről elhordta a szél a havat, ott legelt az ösztövére soványodott vadliba csapat. Kis kerülővel szépen be- cserkészhetők voltak az óvatos állatok, Tal- pady tehát a dülöutnak irányította a ko- csist. A dülöut tele volt hóval, oda hordta a szántásról a szél, de a társaság azt nem látta, minden figyelme a vadlibákra irányult, hol a gunár már erősen nyújtotta a nyakát, a mi aggodalmassá tette a Nimródokat, de egy nonputárem elosziatott aggodalmat, iz- galmat s a vadlibák életveszedelmét is: A szánkó egyik talpa ugyanis a dülöut árkába faralt és szent Hubertus! az egész társaság ott kint hasait a sáncparton a puha csillogó hóban, míg a vadlibák mintha kacagva tap-

TÁRCZA.

A pensió.

— A «Mohácsi Hírlap» eredeti tárcája. —

No hát végre megtörtént, az öreg Döbrögeczi elment nyugalomba. Negyven- három esztendőig húzta, nyikorgatta a közszolgálat igáját, nemzedékek nőttek fel mellette, kik látták mint apró óvodás gyer- mékek hivatalba ballagni az öreget és volt köztük akárhány, a ki mint nagynya ve- zette később a dédóból a kis unokáját s még mindig szembe akadt az öreg beam- terrel, ki órapontossággal ballagott a hiva- tal felé. Végére is engedett a gyerekei rá- beszélésének s beadta nyugdíjazás iránti kérvényét.

Ujév napjával kezdődött a pensió s ez volt az első nap, hogy az öreg a köte- les szent misén kívül nem tartozott senki- nek az idejével, mise után tehát hazament a lakására s ünnepelt. Hátra rakta a kezét s úgy sétált egyik szobából a másikba, kü- lön elnézett a falon minden képet, családi emléket és lelkében kelték édes emlékezé- sek régmúlt időkről, fiatalkori dolgokról. Hisz' régesrég óta csak vendég volt ő itt- hon, ki csak az ebéd és vacsorához járt háza, egyébként az egész élete a hivatalos

élő rokkantnak, hadiözvegynek lenni. Úgy lesz az ünnep méltó a gondolat-hoz, amely életre hívta.

(— its. —)

A vármegye tisztújító közgyűlése.

Baranya vármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 14-én ejtette meg ez idei első évnegyedes közgyűlését, melynek különös érdekességet kölcsönzött a már részben régebben üresedésben levő főszolgabírói állások betöltése. Megválasztották a mohácsi főszolgabírói állásra: *Német Károly*, a pécsváradira: *Fischer Miklós dr.*, a síklósira: *Lieber Ferenc dr.*, a szentlőrincire: *Margitai Lajos dr.* Szolgabírák lettek: *Horváth István dr.*, *Évva László*, *Csépán Elemér* és *Ruttkay Géza*.

Bennünket különösebben a főszolgabírói állások betöltése érdekel, mely kérdésben a legnagyobb elismerést érdemlőleg sikerült a vármegyei törvényhatóságnak az arany középutat megtalálnia. Mohács két szülőtte: dr. *Margitai Lajos* és *Német Károly* támasztottak jogos igényt a mohácsi főszolgabírói állásra s kvalifikációs jogaikon kívül helyi érdekeltsegeik, családi kötelezések, Margitainak ezen kívül a legutóbbi 6 éves legnehezebb, mondhatnók hadi szolgálat adták meg a jogot az igénylésre. Ha a választásnak Mohács közönsége részéről kellett volna megejtetnie, valóban nehéz, sőt kinos helyzet elé lett volna állítva a választó közönség. Főispánunk salomoni bölcsessége oldotta meg ezt a gordiusi csomót, aki a vajudás legnehezebb napjaiban vallott elvét: inter duos litigantes tertius gaudens... feladva, Mohács közjogi átalakulásával a mohácsi főszolgabírói kérdést is megoldhatónak látta és megmentette bölcsen a közönséget a herkulesi választat gyötrelmeitől, Margitai elvitathatatlan érdemeit méltányolva a mohácsi polgármesteri állással, amely körülmény szabaddá tette az utat Német Károlynak a mohácsi főszolgabírói székbe.

Mohács közönsége nem lehet elég hálás főispánunk e zseniális, minden irányban kielégítő és megnyugtató megoldásáért s amíg őszinte szeretettel üdvözljük Német Károlyt a mohácsi főszolgabírói állásban, a sok évtizedes nagyközségi tespedésből Phönixként kikelő Mohács rendezett tanácsu város élén örömmel várjuk dr. Margitai Lajos polgármestert, aki már meg is kezdte felsőbb felhívásra indított tanulmányi útját

soltak volna, nagy lomha szárnycsattogással keltek s vettek irányt a Duna felé. — Ez volt a nevezetes vadásznapon az elsőfeldülés.

Az utazási alkalmatosság mozgóképes helyzetbe hozatala után a társaság Zajk község irányába vette útját. Szép, takaros, ujan épült tanyák mellett vitt el az út, melyek egyikénél a lombvesztett liciumkerítés alól egy vén, viharedzett nyul kelt, de rögtön le is húzta magát az utszéli árokba és sunyi módon ott húzott véges-végig a dülő széléig s hogy szemtelen gunyolódása teljesebb legyen, gyors iramlás közben a tükrét mutogatta fel olykor, a kerekre nyílt szemekkel izgatottan leső vadásztársaság felé.

A szomszéd határt a zajki közbirtokosság vadászta éppen. A 15—20 főből álló kisczarda vadásztársaság lompos házőrő ebekkel tarkított kolónja rendszertelenül vonult előre a rögzös szántásokon s a 2—3 száz lépésre felvert vad, mind szél ellen, keleti irányt véve, egyenesen a mi társaságunk felé húzott. Hah! nagyszerű mulatság ígérkezett. Kettyegtek a fegyverkakasok s a vadászizgalom megdobogtatta a sziveket. Ihol, — itt jön fel a kukoricaszár rakás mellett, járj előbbre Hanesz vagy 50 lépést — rendelkezett Talpady — s a szánkó megindult. A tapsifüles vagy 150 lépés távolságban két labra állt s magsra nyujtva nyakát, mint egy ballerina fordult

Lipokatits János főjegyző kíséretében Bpest környékén, néhány ujdonsült r. tanácsu városban, a közjogi jellegben történő átalakulás alakulásainak tanulmányozása végett. Hallomás szerint Margitai Lajos dr. át sem költözködik Szentlőrincre s családja itt Mohácson várja be a rendezett tanácsu várossá szervezkedés által igényelt időt, mely most, amikor az ügy a törvényhatósági bizottság plénuma előtt is egyhangulag ment át, pár hónapnál többet igénybe nem vehet.

A lelkek egy nehéz küzdelem sejtelmé alól szabadultak fel a dolgok ilyenén módni alakulása által s őszinte hálával tartozunk a vármegyei törvényhatóság élén állók bölcsességének, kik a kinos helyzetet elhárították felőlünk.

Népművelődés.

A hely. tantestület által rendezett népművelődési előadások úgy látszik kezdik érdekelni a népréteg azon köreit, amelyekért rendeződnek, mert a hallgatók oly szép számban vesznek azokon részt, hogy idestova nagyobb helyiségről kell gondoskodnia a vezetőségnek. (Ezt nagy örömmel vesszük e helyen is tudomásul, mert ebredezni látjuk népünkben az önbizalmat arra, hogy a romokat eltakarítani, a Trianoni határokat eltüntetni és a dicső régi szép magyar Hazát visszaállítani akarja és tudja.) Így a nők részére jan. 9-én este tartott előadáson alig tudott helyet kapni mindenki. Gyönyörűség volt szemlélni a kezimunkával szorgoskodó nőknek az előadás iránt tanusított figyelmét.

Két legifjabb tanítónőnk Cselinac Katalin és Gelencsér Teréz gyönyörű készültséggel és nagy gonddal összeállított előadásukkal mindvégig úgy lebilincseltek a hallgatóság figyelmét, hogy szinte kierezni lehetett belőlük a vagyat, hogy meg és meg beszéljenek. Cselinac Katalin kifogastalan előadással ismertette a törtenelemből az Árpádok korát, míg Gelencsér Teréz lebilincselő hazafias bánatot keltő előadásban pertraktalta Nagy-Magyarország általános földrajzát. E két előadás dízére vált volna az elit publikum részére rendezni szokott programmos estéknek is

Meg is kapták érte jutalmukat, mert befejezéskor általános taps jutott osztályrészül nekik.

Volt még igen szépen előadott két hazafias szavalat is, melyet szórakoztató felolvasás zárt be. A minden tekintetben jól sikerült élvezetes előadás után csak nehezen hagyta el a hallgatóság a helyiséget.

Jan. 12. fél 8 órara férfiak részére hirdetett előadáson *Boda* ig. tanító mutatta be

meg saját tengelye körül. Kémlelte a helyzetet, merre kisebb a veszély s végül délkeleti irányt váltott. A távolság nagy volt, a vadászszennvedély azonban már fékezhetetlen volt s a csövek célzó helyzetbe ereszkednek. Hanesz kurtábbra kapja a gyeplőszárat, mert a Gidrán ijedez a lövéstől, de ebben a percben a szánkó egyik oldala leszakadt a hóban s a jármű pont arra a bilanc pontra jut, hogy sem nem áll, sem nem fekszik. A stüssziek persze ösztönszerűleg kapkodnak a támpont után, Talpady a lábzsákból is kiemelte már a lábait, biztos lévén abban, hogy a következő pillanatban a hóban lesz a társaság. De nem dőlt el a szán, megállapítást nyert azonban, hogy $\frac{1}{2}$ feldüléssel érvényesítették az eset. A nyuszi ismét elment, csak a szomszéd tábla végén állt meg egy percre, hogy sunyin visszamosolyogjon a társaságra.

A sikertelenség kissé bosszantani kezete a társaságot s Talpady némi ingerültséggel adta ki a rendelkezést: hajts a szőlőkajla felé!

Száguldunk a szikrázva fényes hómezőn, hol a szántás egyes kiemelkedőbb göröngyéről a mosolygó téli napsugár már felcsókolta a fagyot. Már vagy két órája szeljük az uttalan hómezőt és még a puszkánkat sem löttük ki, a mi vadászembernek kinos érzés. Egy lábon maradt kukoricás

szűrőgépét tényleges szűrőssel. Városunk gazdái elég nagy kiterjedésű szőlőterület felett rendelkeznek és számottevő bormennyiséget termel, mégis az érdeklődés nem mondható kielégítőnek. A gép részeinek és a vele való bánásmód valamint az okoknak tüzetes leírása után megkezdődött a szűrés, ekkor szemlélhették gazdáink a szüretlen és a leszűrt bor közötti különbséget, míg az előbbi homályos tört fényű, addig a leszűrt bor valóban kristály tiszta, mi a bor zamatjára is befolyást gyakorolt.

Jan. 16-án ismét inponzáns számban jelent meg a nő közönség és Pakuszné Sipos Vilma tanítónő praktikus és az időknek hűen megfelelő előadását — a pénznemekről és a valutánk leromlásának okairól — mindvégig nagy figyelemmel hallgatta végig. Frank Mari tanítónő hirtelen rosszul léte miatt előadását nem tarthatta meg, helyette *Erős J.* ig. tanító a szám- és mértan köréből vett gyakorlati példák bemutatásával szórakoztatta a hallgatóságot. Volt még szavalat is, különösen a csöppike i. l. osztályu Matkovic Mariska nagyokhoz illő készséggel előadott hazafias verse váltott ki általános tetszést.

Volt még szórakoztató felolvasás is, a 48 as idők eseményeiről, melyek nagyban hozzájárultak a leromlott hazafias érzés ápolásához, melynek végeztevel csak nehezen hagyta el a hallgatóság a helyiséget. Szombaton, 19-én este fél 8 órakor a férfiak részére lesz előadás. A jövő hét programja: szerda, jan. 23 án Cselinac Katalin és Gelencsér Teréz a nők részére, szombat, jan. 26 án *Fölker Jenő j. ur* és *Kiss Bela* tartanak előadást, melyekre már most felhívjuk az érdeklődők figyelmét.

E. J.

H I R E K.

A legolcsóbb fűtés.

Napi 500 korona két szoba fűtése.

A fűrészpör mint tüzelőanyag.

A keményre fagyott tél sok gondot okoz mindenfelé. A drága szén, a drága fa ugyszólván luxuscikk lett, amit sok ember nem tud megfizetni. A tisztviselő fa és szén pedig legtöbbször márciusban érkezik meg.

Ilyen körülmények mellett sok szegény család gondmentője lesz *Móro Lajos*, az „Omnia” mozgó gépészenek kalyhája, amelyet *fűrészpörrel kell fűteni*.

A kalyha alakja olyan, mint egy másik négyszögletes vaskályha, belül pedig egy hengeralakú tartálya van. Ebbe a tartályba kerül a fűrészpör, még pedig keményen megtömve. Egy kihúzható belső henger eltávolí-

szélében álló szederfa ágán vércse vijjog s kémleli, nincs-e még nyulfiók a havas mezőn. Az öreg Döbrögeczi célba veszi a vadvilág utonállóját s a társaság többi tagja elcsitulva figyel az eredményt: a jobb cső csitt... a bal cső csatt... mind a két cső csütörtököt mondott. Az öreg kérdőleg néz a társaságra... s bosszusan döhögi: soha még életemben meg nem esett velem, hogy mind a két cső csütörtököt mondjon. Talpady udvarias készséggel cseréli ki a töltényeket s azzal tovább ügetnek a habtól deres lovak, mint az iramszarvasok. A domboldal fűzfaszegélyes alján azonban megtörténik a katasztrófa, mely ellen szent Hubertus sem védte meg az ő gárdáját. A rudas ló megtorpan, az ostorhegyre futcot rug, a nyerges egy bakugrással utána iramszik — nyilván megéreztek a hó alatti árkot — s a másik pillanatban tabló! felfordult a szánkó, de a szó szoros értelmében úgy, hogy az urak hason feküdtek a hóban, a szánkó korbája meg fölöttük akár a csiga-biga háza. Az öreg Döbrögeczi tőle telhetőleg magasan tartotta kinyújtott két kezében a lankasztért, a vén vadász szigorú lövész-disciplinával tartotta, hogy: a nyakam kitörhetik, csak a puska által ne essék valakiben kár.

Pár másodpercig néma, ünnepélyes csend a hasaló helyzetben, aztán Talpady

tása után a fűrészpör közepén rés támad és ezután egy kis forgácsolással, vagy papírral alul meg lesz gyújtva.

Egy tömés fűrészpör 6—7 órán át ég s a kályha különleges szerkezete folytán oly meleget ad, hogy külön e célra alkalmazott szabályozóval elzárni kell, nehogy tulságos meleg legyen a szobában.

A kályha kezelése nagyon egyszerű és egy bemutatás után mindenki tud fűteni benne.

Eddig már 14 darabot készített Móró, aki egyedüli készítője Mohácson ezeknek a kályháknak. Erdeklődtek a rendelőknel, akik a legnagyobb meglepedés hangján szölkáltak az új kályháról.

Egy tömés fűrészpör a mai árak mellett kb. 200—250 K-ba kerül. Ezt naponta kétszer számítva 500 K a fűtés, amely oly meleget áraszt, hogy két szobát is teljesen átfűt.

A közönségnek véltünk szolgálatot tenni, amikor felhívjuk figyelmét ezekre az új kályhákra.

A kályha működésben a Zsuzsits-tözsdeben tekinthető meg.

— **Szencsár Péter ünneplése.** Folyó hó 16-án, rendi nevének évforduló ünnepén megható szép ünnepeltetésben volt része Ft. Szencsár Péter szentferencendi zárdafőnöknek. Reggel fél 7 órakor ünnepi szentmise volt a zárdatemplomban assistenciával, mely alatt szent Ferenc terciáriusai P. Szaniszló által betanított gyönyörű egyházi énekeket adtak elő magyar nyelven. Szentmise után az ünnepelt zárdafőnök az aulában fogadta a III. rend tisztelgését, kik közül egy magyar, egy pedig sokac nyelven tolmácsolta a rendtársak szeretetét és ragaszkodását. Szencsár Péter ugyancsak magyarul és sokacul válaszolt, könnyeket facsaró szónoki vervvel és lelkeket igéző melegséggel, aztán kézsókra vonultak el a rendtagok előtte, átadván lelki ajándékaikat. De nemcsak a III. rend tagjai részéről részesült a közszeretben álló zárdafőnök ünnepeltetésben, hanem a helyi társadalom részéről is és amíg ott az óvációk a krisztusi szeretetből buzogó hitélet melegéből fakadtak, addig emitt a tisztelet, a megkülönböztetett megbecsülés volt a tömeges tisztelgés eredője. Az ódon monostor visszhangos folyosói szokatlanul népesek voltak e napon s a tisztelgők dandarái váltották fel egymást, hogy egy egy meleg kézsorítással rebegjek el az ünnepeltnek az . . . ad multos annos t. Jól eső érzést váltott ki a szemléltől látása annak, hogy a ma aktuális és dominans jelzőnek, hogy: keresztény és magyar! van szilárd alapja is, mely a hívek és lekipász-

kacagta el magát, a mi fene ragadós dolog, annyira ragadós, hogy Ferenc nem tudta miatta kitörölni a szeméből a havat, Dalnok meg, a ki történetesen hanyatt esett, a báránybőr süvegét harapta kacagó görcsében. Hanesz a mikor valahogy megcsitította a két megneszesült sárgát, odasielt, hogy a korbát felemelje a nevetésben görcsösen rugkapálódzó társaságról, de bizony őt magát is annyira elfogta az oldalnyilalásig ingerlő kacagás, hogy egy félliter forralt bort nem lett volna képes felemelni. Így az urak jó darabig maradtak a téli pavillon alatt a hóban fekvő. Az öreg Döbrögeczi az időt sajnálta, kezében a fegyver, felhuzva a kakas s egy fűzfán ott a rekettyés alján egy holló károg . . . nyilván hullára vár. Célbaveszi az öreg a hollót: jobb cső csitt . . . bal cső csett . . . de az antimoniumját! ennek fele se, vagy az egésznel is több a tréfa! Talán a gyúszeg nem működik jól? . . . felhuzza ismét a kakasokat . . . csitt . . . csett, olyat ugrott az öreg, hogy helyrebillent a szánkorka, s az ülésbe dugott csörgő szalagokon, melyeket a vadászat elején óvatosságból levettek a lovak nyakából, kacagva, tapsolva kezdtek csilingelni a kakasharangok.

— Netek a puskátok zsványok, ez lekvárral van töltve . . .

Talpady is ránéz botránkozva Dalnokyra, ki tegnap este a municiót gyártotta:

toruk közötti lelki nexusban és ragaszkodó szeretetben nyer kifejezést.

— **Bucsuvasora dr. Margitai főbíró tiszteletére.** A mohácsi járás közigazgatási tisztviselő kara f. hó 21-én, hétfőn este a távozó dr. Matgitai Lajos főszolgabíró tiszteletére a Schäffer-vendéglőben bucsuvasorát ad. Kezdeté este fél 8 órakor. Jelentkezni lehet Fölker Jenő jegyzőnél.

— **Jótekonyság.** Egy elveszett nyak-sál becsületes megtalálója által elharított adomány fejében N. N. 2000 koronát adományozott a Szociális Misszió Társulat mohácsi fiokjának, melyért ez uton is halás köszönetet mond a nevezett társulat vezetőse.

— **A Mohácsi Kaszinó a távozó dr. Margitai Lajos és az érkező Német Károly főszolgabírók tiszteletére saját helyiségében társasvasorát rendez, melynek időpontja a rendezőség részéről az érdeklődőkkel alkalmas módon közölve lesz.** Jelentkezni lehet a Kaszinó igazgatójánál, avagy a Kaszinó vendéglősnél.

— **Új tőzsdetagg.** A mi után annyian törtetnek, amit annyi szazan óhajtvá vagnak, fiatal bankarunk: *Weinacht* Sándor szerencsésen elérte, a budapesti Áru és Érték tőzsde tagjává avatta és erről neki 5208 szám alatt hivatalos igazolványt állított ki. Annyival nagyobb fontosságot tulajdonítunk ennek, mert egy szerencsés ember épen a legközelebbi múlt napokban ingatta meg a pénzületekbe vetett bizalmat s akkor, amikor az Áru és Érték tőzsde ez esemény hatása alatt felizguitt közhangulat csúttására emeli *Weinacht* Sándort tagjai sorába, maga manifesztálja azt, hogy tisztességre, rell üzleti elvekre alapozott üzletet jutalmaz a tisztességgel.

— **Az Iparos bál.** A Mohácsi Általános Ipartestület február 2-án rendezi az Iparosok Olvasókörében rendkívül fényesnek ígérkező bálját, melyre a művészi izléssel s a magyar grafikának remekébe készült meghívók már elhagyták a gyorsajtó gépet s a hét folyamán a meghívottak kezéhez jutnak. Jövő számunkban meg fog jelenni *Márton* Jánosnak, az iparos bálók harsonás heroldjának nagy beharangozója, mely beigazolója lesz annak a nagy munkának, mit a rendezőség végez, hogy az Iparos Bál ez idén a farsang legelittebb báljává avassa.

— **A "Mohácsi Múzeum Egyesület"** örökös tagjai sorába *Menczinger* József örökös tagul 25000 koronával, alapító tagul pedig *Márton* 10000 koronával belettek.

— **Hősök emléke.** A világháború hőseink emléke Mohácson még mindeztideig a jövő zenéje Nehez ügy is ez itt, mert nagy

— **Wass ist mit di patronen? . . .**

Dalnoky hallgatott és némán rázta ki nyakából a szotyéra olvadtt havat.

— **No, ez a feldőlés** — mondja Ferenc — testvérek közt is megér egy és felet s így a mai zariat pontosan három.

— **Ha ugyan még a présházig nem gurulunk vagy kettőt,** — jegyzi meg Talpady.

A bácsyserjési szőlők alján azonban bodoran füstölt egy kémény s vadászembernek erős a hatocik érzéke, mindenki biztosra sejtette, hogy a lányfalusi égbekiáltó, a ki a paprikás főzésre — ismétlőiskola utánra — ki lett rendelve, avizál ezen a szikratávirón.

Hogy az utolsó hajtás hogy ment, — arról majd máskor, most csak annyit, hogy vacsora után az öreg Döbrögeczi kiment a csillagokat megnézni s ott kint a présház ablakán át hallja, mikor Dalnok ott bent dicsekszik: . . . no, az öreg patronjait azonban jól elkészítettem ha-ha-ha!

Az öreg meg ott kint belesóhajtott a csillagos éjbe: «hát érdemes ezért 43 esztendőtt szolgáltni s egy nap háromszor felborulni . . .» no de ott bent Talpady kiáltott a vincellérnek, hogy: Péter! frisset ebből a kadarka sillerből, az öreg hát beballagott kötelességtudóan, mert hát a felhivas annyit jelent, hogy

Ad arma!

tévedésben van az, aki úgy fogja föl a dolgot, hogy a legkisebb faluban is áll már a hősök emléke, csak Mohács tüntet a késelelemmel. Mohácson a hősök emlékoszlópa nem olyan arányu mű, mint Szajkon, vagy Babarcon, a Mohácson felállítandó hősök emlékművének méltónak kell lenni egy fejlődő, nagy jövőt reménylő s történelmi múltjában is nevezetes városhoz. Ámde míg a környékbeli kisközségek közönsége alig, vagy csak nagy ritkán lesz valamely jótekonysági akcióhoz igénybevéve, addig Mohács közönsége annyira a végkimerülésig igénybe lett véve jótekonysági akciók és társadalmi adókkal, hogy teljesen érthető, miszerint az emlékmű bizottság kényelmellenül, sőt határozottan felve nyul e nagy anyagi áldozatokat igénylő ügyhöz. A emlékmű bizottság kebeleben a lefolyt hét n az a nevezetes változás állt be, hogy a lemondott *Visy* Pal tablábíró helyett az elnökséget *Schmidt Lajos* vette át, ami a sikernek erős biztosítéka, de üdvözölven őt az új tisztében megtudtuk, hogy az ő meggyőződése is az hogy az emlékmű költségeit közadakozás utján összehozni lehetetlen s azért annak közadokbani kivetését fogja a maga részéről is ajánlani.

— **A Mohácsi Iparosok Olvasóköre** ez évi rendes közgyűlését vasárnap ejtette meg. Jelmező a mai viszonyokra, hogy egy társadalmi egyesület, mely pár év előtt még szerény pár ezer koronás budget keretében mozgott és fejlődött, ma sok milliók költségvetéssel dolgozik s abban

14 590.000 K bevétellel

14 852.000 K kiadás

van preliminarva. Ehhez képest a valamikori kis 8 koronás tagsági díját évi 12 000 K-ra emelte fel — Nevezetes tárgya volt a közgyűlésnek, hogy a Mohácsi Általános Ipartestület ajánlatot tett teljes vagyonával a Mohácsi Iparosok Olvasókörébe beolvadás iránt. Az ügyet egy bizottságnak adtak ki tanulmányozás vegett. hogy valjon az ajánlat tekintettel a kikötött elszolgáltatásokra, a Körre nevez e önyos e? — Azután az általános tisztújítást ejtettek meg, melynek során enökül újból és egyhangulag a legielkesebb tagot, a faradhatatlan ügybuzgóságban vezető es egyéni kvalitásaival is kimagasló *Dobszay* Matyast választottak meg.

Ismet egy ígérlet. Ha az ígérlet úgy meg lehetne aszalni, a közisztvi-elők sok aszait ígérlet raktározhatnának el. Ujabbban a vasminiszter a hiszekeny nemzetgyűlés plenuma előtt teli beszerzési segélyt ígért a tisztviselőknék. Most már tehát van: karacsnyi segély, szensegély s ujabban teli beszerzési segély — in spe, a valóságban pedig mindentől koppanik a tisztviselő álla, de a tisztviselőfalók azért mindezt nem kesnek fel hanyatlani.

— **P. Szaniszló tart beszédet** az Iparoskörben, ma este 8 órakor előadott szindarab keretében. Az iparos életből merített szindarabra, felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Megszűnik a tisztviselők természetbeni ellátása.** A kormányhoz közel álló körökbel kiszivargott hírek szerint tervbe van veve a tisztviselők természetbeni ellátásának beszüntetése. Ezzel kapcsolatosan a keszpenzfizetést es a pótlekokat fogják megfelelően emelni. Ideje volna azonban ezt a kerdest egyszer mar alapos revizio alá venni.

— **N vmagyarositas.** Armbruszt (Paleszter) József mohácsi lakos belügyminiszteri engedéllyel családi nevet „Pinter” re magyarosította.

— **A Mohácsi Múzeumnak ajándékozta:** Koschik József — csengetyüt a szekesfehervári Arpadházi templom alapzaából; Gyurosovics Ferenc — Ferenc rezpenzi; Rapp Maria — 4 drb Habsburg rezpenzi — 3 drb testamentumot (Mohács) — Tanonc bizonyítványokat a XVI. sz. elejeről; Beck Károly Nemetboly — 1 roman belyegzőt — 4 drb haborus plakettet — 2 drb török ermet — 1 amerikai penzi — 3 drb denart a XVII. századtól — 1 drb albanpenzi; a Mohácsi Hirlap kiadóhivatala — a Mohácsi Hirlap 1923. évfolyamát; a Dunavideke kiadóhiva-

tala — a Dunavidéke 1923 évfolyamát. Fogadják a Múzeum köszönetét.

— **Avatandó vitézek.** Baranya vármegye vitézi székkapitánysága a legközelebbi vitéze avatásra most terjeszti fel az igénysek jegyzékét, a kik között van: Horvath István dr. szolgabíró, Matzenauer Hugó ny. százados somberekí, Schmidt Lajos népf. százados, Steibler Keresztély, Szekeres József, Ránics Matyás mohácsi, — Kászdorf György kisnyárádi, özv. Huber Józsefné duna-szekcsői és Takaró János sátorhelyi lakosok. Hisszük, hogy e szép kitüntetéssel, mely minden bárói és grófi rang és cínnél szebb, a kitüntetettek átveszik a csonka Haza fokozottabb szeretetét s a keresztény és magyar állameszméhez való görcsös ragaszkodást.

— **Szénkísárusítás a D. G. T. telepen.** A D. G. T. mohácsi ügynökségénél a szénkísárusítás folyó hó 14-én ismét életbe lépett, úgy hogy most már pécsi mosott kocka és diószén, mosott kovácsszén és aprószén kicsinyben is kapható.

— **Mesedelután a Körben.** Délután 3 órakor bűvészműtánnal egybekötött gyermek délután lesz, melyen a Petőfi gárda és a népiszkolák tenulói szerepelnek.

— **Az Iparoskör karácsonyfájára** adakozóknak ezton is köszönetet mond a rendezőség. Minthogy a névsor leközlése nagy összeget emésztene fel annak leközlésétől el kellett állnunk. A névsor Ivsovits Ferenc kereskedő ur kirakatában van kifüggesztve. Vezetőség.

— **Elveszett penztárca.** Szerdán d. u. a község háza közelében egy penztárca veszett el. A becsületes megtaláló illő jutalom ellenében adja át a község házában a 6. számú szobában.

— **A forgalmiadó decemberben** már 90.648.068 korona volt. Ez a szám, amely hónapról-hónapra növekszik bizonyítéka annak, hogy forgalmiadó kezelésünk jó kezében van. Az ellenőrzés pontossága ennek még nagyobb növekedésére ad reményt.

— **Közgyűlés.** A Mohácsi Katonai Hadastyánegylet évi rendes közgyűlését január hó 27-én tartja a Schäffer-féle vendéglőben.

— **Érdekes korkép.** A beamter felesége mézárshébe küldi a kis cselédjét egy 1/2 kiló borjúhúsért, hogy beteg lánykaja részére pár napra a becsináltat biztosítsa. A kis cseléd el is megy, kap is 1/2 kiló borjúhúst, de Protzovics, a mézárós azzal löki a kosarába:

— Mi az? lakodalom lesz nálatok?

6 ezer korona . . .

— **A Mohácsi Ált. Ipartestület közgyűlése:** a mohácsi ált. ipartestület ma f. hó 20-án d. u. 2 órakor tartja az ipartestület székházában évi rendes közgyűlését tekintettel a tárgysorozat egyik másik fontosabb pontjaira, a testület elnöksége ez uton is felhívja iparos tagtársait, hogy azon minél nagyobb számban jelenjenek meg.

— **A Katholikus Népszövetség központja** tudomásukra hozza az összes helyi igazgatóknak és a Kath. Népszövetség összes tagjainak, hogy a nyomda és papírköltségekben előállott drágaság folytán, kénytelen felemelni a tagsági díjakat 3000 koronára. Akik tehát ezután kapják kézhez a Kath. Népszövetség 1924-ik évi tagsági illetményeit (napár, füzetek, gazdasági és jogi tanácsok stb.) ezeket az illetményeket 3000 korona tagsági díj fejében vehetik kézhez.

— **Üdülő-telep Harkányban a postásoknak.** Az Országos Földbirtokrendező Biróság a pécsi posta- és távirtda igazgatóság tisztviselő karának Harkányban 5 hold földet juttatott. Ezen a telken terv szerint pavillonokat építtetnek, hogy a betegeskedő postások a nagyhatású kénés fürdőben gyógykezeltesék magukat.

— **Nem robbanhatott!** Ezt a levelet kaptuk: Szerkesztő Ur! Látja ez már tényleg nem robbanhatott. A robbantási szakértő ugyan már más bombákra is azt mondta, hogy nem robbantak volna, de akkor az volt a válasz, hogy „de ha robbanhatott volna,

milyen kárt okozhatott volna . . . Volt bizony az előbbieik között is vizes, nedves, de azokat ezek a kutya Márffiek mindig izé . . . kényes helyeken helyezték el. Most azonban az ÉME kapujában találtak egy kézigránát. És bár a szakértő még nem adott erre nézve véleményt egyes lapok már is megállapítottak, hogy ki van csukva, ez nem robbanhatott. Hogyne, majd pont az ÉME-é robban! . . .

— **Gyászrovat.** Azt írhatnánk, hogy a „Mohácsi Hirlap“-nak gyásza van, meghalt a legszorgalmasabb és leghűségesebb újságarúsa: **Herceg Zsófi.**

Ki ne ismerte volna az öreg **Zsófi-nénit?** Öreges, roskatag lépteivel végig típegte az utcákat, de minden szombaton ő volt az első, aki a legtűrelmetlenebbül sürgette a „Mohácsi Hirlap“-ot s ha elfogyott az újságja büszkeség és boldogságtól ragyogott az arca. Ilyen sürgetései alkalmával beült a jó öreg a könyv' ereskedésbe, nem ritkán a nyomdaba is és ott jóízűen eltrécselt régi, — nagyon régi időkről, muskátlis ablakok mögött leleselkedő kis Zsófikaról. Sőt nem egyszer nótára is gyujtott s míg az öreg gyorsajtó gép egyhanguan zakatolt, Zsófi néni elénekelte, hogy: Ég a gunyhó, ropog a nád . . .

Most néma, örökre néma lett a jó öreg, jelentkezett a legfőbb kiadóhivatalban s talán ott is bekinálja a „Mohácsi Hirlap“-ot.

Legyen neki könnyű a hant.

— **A „MEFHOSZ“.** A magyar ifjúság súlyos szociális helyzetén javítandó a belügyminiszter 134462/IX/1923. szám alatt az egész országra szóló gyűjtést engedélyezett egy év tartamára Baranyában a gyűjtés a vármegye alispánjának kezdeményezésére most indul meg. A magunk részéről arra akarjuk kérni olvasóinkat, hogy fogadják szeretettel és támogassa ezt a mozgalmat Vegye figyelembe, hogy nem azok az igazi szegények, akik ajtóinkra járhatnak arcpirulás nélkül kilincselni, akiknek érdekében jótékonyági egyesületeink, intézményeink épen eléggé igénybe veszik a társadalom áldozatkészességét, hanem a legszánandóbbak azok, akik titokban szenvedik a nincstelenség, a nyomor keserveit. Ezek közé tartozik az a sok szegény főiskolai hallgató, akiknek a mai társadalom morzsákat sem ad, de a jövő Magyarország kiépítését, fentartását tőlük várja. Ne tagadjuk meg a támogatást a nemzet reményétől, a magyar ifjúságtól!

— **Az ölmosesők,** a nappali olvadás és éjszakai fagyás idénye megjött, valóságos gletcserek a járdák és aszfaltos kocsutak, de hát az Isten sok embernek adott házat, de nem mindenkinek lelkébe adott emberséges érzést: hogy embertársa testi épségére ügyelni az emberek kölcsönös kötelessége. Egész utcáson végig alig talál az ember egy-két házat, mely előtt a járda egy kis fűrészpör, vagy hamuval felhívta van. A rendőrség majd valószínűleg akkor fogja ezeket a gondatlan háztulajdonosokat szorgalmazni, mikor már kicsurogta magát a Vince. Tessék házról házra járva összeírni a mulasztó háztulajdonosokat, a kiknek adott az Isten házat, de lelkiismeret nem, mert fásult közönnyel tudnák nézni, ha valaki az ablakuk alatt eltöri a nyakát, vagy lábát.

— **Lányosóki csendelet.** Vering József 18 éves földműves legény 14-én este hazafelé tartott. Utközben találkozott Gerner Ferenc kovács segéddel, aki — saját állítása szerint — mert Vering nem engedte át a járdát és nem kerülte ki, hanem még gorbábkodott is vele, jól megnyakalta és az igazság bebizonyítására meg is szurkálta. Az ököl joga a bíróságnál folytatódik.

— **Tűz a református iskolában.** E hó 14-én este könnyen beláthatatlan károkat okozó tüzet fojtott el Pápay János ig. tanító. Este 8 felé hazatérve fojtó füst szagot érzett, melynek eredetét kutatva, a tanterem egyikében rá is talált, a lappangó parázssra. Hunyadi Mózes iskolaszolga a tanítás befejeztével, a már kihűlt kályhából kivett egy megüszkösödött fadarabot, a többire tette. De még nem lehetett egészen kialudva, mert lassan életre kelt és a csendes pislákolással

a többibe, majd a padlózatba kapott. A kár jelentékeny.

— **Egy hölgy cigaretta.** Dobozban van csomagolva 99 másik társával együtt. A dobozon „M kir. általános dohányjökedék“ van ráírva, ami már egy kissé gyanus. Mi az, hogy jökedék? . . . Még ha lövedék volna, akkor igen, akkor megérthetné az ember. Lövedék, bomba, kézigránát egy kutya. A kézigránára pedig szabály, hogy: Meggyujtani és eldobni . . . Dehát nem lövedék, hanem jökedék. Hasonlít egymáshoz s ezért a szabály alkalmazható. Meggyujtani és eldobni. Könnyű azonban ezt így kimondani, de ha az ember 80 koronákért veszi darabját, bizony nem szívesen dobja el. Nem. Először is tehát meggyujtjuk. Azaz csak szeretnénk, mert meggyujtani csak azt lehet, ami ég. De a Hölgy az nem ég. Bizonyára kemény, — veljük. És tényleg az. Leteszünk hát az asztalra, rátesszük a tenyerünket és gyurni kezdjük. Addig gyurjuk, míg — elszakad. Kesernyésen mosolygunk raita. De hát elszakadt. És ha már elszakadt, megnézzük mi van benne. Találtatott pedig 1.) kenyérhéja, 2.) fakéreg, 3.) aszfaltporos verébétel, 4.) dohány — az nem volt benne.

— **A Szociális Misszió Társulat jan. 6-án tartott estélyére tombola-tárgyakat adományoztak:** Dr. Csascher Jakabné 1 tálcakendőt, Endl Janosné 1 tálcakendőt, dr. Faltay János 1 fűba égetett Krisztus-képet, özv. Földváry Adolfné 1 asztalközeget, Fölker Jenőné 1 kenyérkosarat és 1 futót, Fridrich Oszkár levélpapírt és könyveket, Gauser Károly 1 leves-szűrőt, Haffner Péter 2 szitát, Haleksy Albert 1 palack likőrt, Kocsi János 1 csomag dohánnyt, özv. König Ferencné 1 tüpárnat, Kész Kornélné 1 dohányzó készletet és 1 kezelő dobozt, Klombauer Fanny 1 óratartót, Krivitz Tamásné 2 palack bort, Ladányi Györgyné 3 kézimunkát, özv. Landauer Józsefné 1 futót, Mayer Vilmosné 2 tálcakendőt, Matkovics Mátyásné 1 sapkát, Mátray Böske 1 tálcakendőt, özv. Merkel Jánosné 1 horogolt csipkegallért és 1 tálcakendőt, Molnár J. József több darab játékot, özv. Pauer Emilné 1 tortát, dr. Prakatúr Tamásné 1 tálcakendőt és 2 üveg bort, Ránics János 1 láncot és 1 érmet, Rudolf Janka 1 tálcakendőt, Rüll Marika 1 asztalközeget, Seregély Böske 2 tálcakendőt, Schmidt Károlyné 2 üveg parfümöt, Schmidt Lajosné 1 vlafjestm nyt, dr. Schmidt Miklósné 1 asztalközeget, Schnell János 6 drb szappant, Szekula Istvánné 1 asztalközeget, özv. Szivós Jánosné 1 karkötőt, Thürr Józsefné 10 babát, ifj. Varga Ferencné 2 tálcakendőt és Vorisek Lajosné 2 drb. batizst zebkendőt. A nemes-szivű adakozóknak ez uton is hálás köszönetet mond az egyesület vezetősége.

— **Felülízetések a Sátorhelyen tartott karácsonyi gyermekelőadáson:** Stettner Pál 8000 K-t, Oszetzky Pálné és Szilágyi István 2000—2000 K-t, Kovács Vince 1000 K-t, Derner Katalin, Oswald János, ifj. Takaró János, Radics József, Árpás József, Deák Tivadar és Schneider Rudolf 500—500 K-t. A szíves felülízetőknek ez uton is hálás köszönetet mond a rendezőség.

— **Romániában** az oláh minisztérium rendelete értelmében minden 16 éven felüli egyén akár román, akár idegen állampolgár, fényképes igazoló könyvecskével láttatott el. A fényképes igazoló könyvecskék 3 évi időtartamra bírnak érvényességgel, melyek évenként láttamozva hosszabbíthatnak meg. Újabb intézkedés ez szegény magyar véreink zaklatására, mert ezeket Ponciustól Pilátusig járatják, zsarolják, míg az igazoló könyvecskéket megkaphatják, de el fog jönni az idő, mikor ezek az igazoló könyvecskék tanuskodni fognak a nagy itéletnél, mely rombadönti az erőszak hatalmát és meglengeti az egyéni szabadság zászlaját a Hargita aiján és a Küküllő partjain. Hozd el ezt az időt mielőbb Magyarok Istene!

— **Anyakönyvi bejegyzések szerint** 1924. január hó 11-től 1924. január hó 18-ig. **Születések:** Zimmermann Mária, Szabados József, Maturácz István, Gulyás Katalin és Gulyás Imre ikrek, Kiss Stefánia Mária, Boda Vendel, Szent Erzsébet, Dudás Ernő, Bárász Antal. — **Házasságkötések:** Somogyváracz György és Jaksics Éva, Gyurek Mátyás és Jaksics Ilona, Kollár János és Kovács Mária, Hunyadi János és Czernity Katalin. — **Halálozások:** özv. Karácsony Péterné 74 éves, Halász István 86 éves, özv. Bubreg Jakabné 67 éves, Kovács Ivánné 65 éves, Tóth Mihály 68 éves, Tóth István 78 éves, Szabados József 7 napos.

Laptulajdonos és kiadó:

FRIDRICH OSZKÁR.

MEGHIVÓ.

A Mohácsi Mezőgazdasági és Iparbank mint szövetkezet

1924. évi január hó 27-én délelőtt 11 órakor Mohácson, az intézet helyiségében tartja

KÖZGYÜLÉSÉT,

melyre a t. törzsbetét-tulajdonosokat tisztelettel meghívom.

Mohács, 1924. évi január hó 17-én.

Felszámolóik nevében:

SZIEBERTH FERENC.

TÁRGYSOROZAT:

1. Mérleg megállapítása.
2. Felszámolóik jelentése.

VAGYON.

Mérleg-számla.

TEHER.

		K	f			K	f
158	Pénztár	4859012	85		Részjegytőke (XXII., XXIII., XXIV., XXV., XXVI. évtársulat és osztalékaiban)	918762	45
f. 62	Magyar kir. Jegyintézet	11086	30	183	Tartalékalap	9445	73
f. 67	" " Postatakarékpénztár	11652	—	169	Takarékbetét	22782491	—
182	Váltó	8537195	—	170	Folyószámlai betét	72397424	20
156	Jelzálog	167027	59	184	Előre bevett kamat	667200	—
157	Kötelezvény	3878740	—		Tiszta nyereség	2152526	11
170	Folyószámlái lombard adósok	13134763	—				
171	Intézeti ház	197000	—				
149	Felszerelés	2000	—				
88	Értékpapir	940500	—				
170	Más pénzüintézeteknél elhelyezve	67186072	75				
120	Pénzüintézeti Központnál üzletrész	2800	—				
		98927849	49			98927849	49

KIADÁS.

Veszteség- és nyereség-számla.

BEVÉTEL.

		K	f			K	f
190	Adó	311769	—	179	Kamat	6558199	13
178	Visszleszámított váltó kamat	11907	78	172	Értékpapir kamat	94523	10
164	Személyzet fizetés	1458875	—	155	Késedelmi kamat	702	—
119	" lakbér	6000	—	192	Beiratási díj	5087	—
181	" természetbeni ellátás	657070	—	193	Jutalék	8310	—
174	" nyugdíj	4418	—	180	Házbérjövedelem	26393	—
136	Takarékbetét kamat	702944	64				
121	" " adó	558526	70				
191	Üzletrész vagyonsváltás	70173	—				
166	Költség	739004	—				
153	Jótekonycél	20000	—				
	Tiszta nyereség	2152526	11				
		6693214	23			6693214	23

Mohács, 1923. évi december hó 30-án.

Bánovits József
pénztáros.

Bauer Vilmos
vezérigazgató.

Szieberth Ferenc
elnök.

Petricsevics Mátyás
cégjegyző-főkönyvelő.

Jelen mérleg-, veszteség- és nyereség-számlát megvizsgálva, azt a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és minden tekintetben rendben levőnek találtuk.

Mohács, 1923. évi december hó 30-án.

A FELÜGYELŐ-BIZOTTSÁG:

Dr. Margitai Lajos
elnök.

Herger János
alelnök.

Inkei József
f. b. tag.

Márton János
f. b. tag.

HIRDETMÉNY.

A mohácsi legelő társulat vezetősége értesíti a tagokat, hogy 1924. évi január hó 24-én délelőtt 9 órától délután 3 óráig az Erdőbirtokossági irodában pénzt oszt ki. Minden tag a könyvét hozza magával.

Aprított tűzifa kapható

kicsinyben és nagyban 25000 korona métermázsanként házhoz szállítva.

„DUNA“ szállítási vállalat.

Mező-utcában

egy családi ház

szabad kézből eladó. Bővebbet

PAZAUREK főmelnárnál

Árok-utca 142. szám.

Eladó

egy Eszternázy és egy fajtán kocsi.

HOLICKA JENŐ

kocsifényező és kárpitos. :-

Lakáscsere!

Elcserelem lakásomat, hol disznótartás, 2 szoba, 1 konyha és fűskamara van, teljesen magányos kis ház, egy nagyobb lakásért.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Jókarban levő

nagy turógép

szíjhajtásra eladó.

Cím a kiadóhivatalban.

Piaci árak: a szerdai hetipiacon

Buza	125 000 K
Zab	85000 K
Rózsa	85000 K
Tengeri morzsolt uj	90000 K
Arpa	90000 K
Bab	220.000 K

Reklám árak!

1 kg. legfinomabb Trappista sajt 10.000 K,
1 kg. „ savanyu káposzta 1.800 K.

Továbbá legfinomabb szemes kávék, valódi Corfeaeo, Stollwerek főző esokoláde, szardinia, esászárkeverék tea, sárga borsó, lenese, leves-és főzelékgerstli, édes nemes esemegepaprika, gyümölesiz, legfinomabb tearumok, cognacok és likörök, házi- és pipereszappanok nagy választékban és legolesobb árban kaphatók

STEINER ADOLF cégnél.

Telefon 48. szám

ELADÓ

egy darab 18 hónapos mangolica

tenyészkán

BUBREG SZABÓ JÁNOSNÁL Dunaszekcsőn.

Géplakatos tanoncokat

magas fizetéssel felvesz

VARGA gépgyár.

Használt férfiruhák

eladók.

Cím a kiadóhivatalban.

Vasárnap délután

azaz január hó 20-án

csak **AUBER** gyógyszer-tár

lesz nyitva.

E héten csak **AUBER** gyógyszer-tár tart éjjeli szolgálatot

Hirdetmény.

A „Mohácsi Mezőgazdasági és Iparbank mint szövetkezet“ Igazgatósága

közhírré teszi, hogy az 1923. évi december hó 30. napján megtartott közgyűlés a „Mohácsi Mezőgazdasági és Iparbank mint szövetkezet“ feloszlását elhatározta; ennél fogva felhívja a szövetkezet hitelezőit, hogy követeléseiket ennek a hirdetménynek harmadszori közzétételétől számított **hat hó alatt** a K. T. 249. §-ának megfelelően érvényesítsék.

Mohács, 1924. évi január hó 10. napján.

A Mohácsi Mezőgazdasági és Iparbank mint szövetkezet Igazgatósága.

Malomgépész

nős, géplakatos és vasesztergályos munkákban perfekt, jelenleg is állásban, városban óhajt hasonló alkalmazást.

Megkeresések keretnek

ZSUZSITS tőzsdébe
Mohács.

Egy új ház.

Kazinczy-utcában szabad kézből eladó.
Bővebbet a kiadóhivatalban.

WEINACHT SÁNDOR

A BUDAPESTI ÁRU- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE TAGJA

BANK- ÉS VÁLTÓÜZLETE

KIRÁLY-UCCA 201.

TELEFON 36.